

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2008/55/ES

ze dne 26. května 2008

o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření

(kodifikované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 93 a 94 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedena směrnice kodifikována.

(2) Působnost vnitrostátních předpisů týkajících se vymáhání pohledávek je omezena na území daného státu, což je samo o sobě překážkou fungování vnitřního trhu. Tento stav neumožňuje úplně a spravedlivě uplatňovat předpisy Společenství, zejména v oblasti společné zemědělské politiky, což usnadňuje podvodné praktiky.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 19. června 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 93, 27.4.2007, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003. Původní název směrnice byl „Směrnice Rady ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí systému financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, zemědělských dávek a cel“. Byla naposledy pozměněná směrnicí 79/1071/EHS (Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 10), směrnicí 92/12/EHS (Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1) a směrnicí 2001/44/ES (Úř. věst. L 175, 28.6.2001, s. 17).

⁽⁴⁾ Viz příloha I části A a B.

(3) V souvislosti s vývojem podvodů je třeba lépe čelit ohrožení finančních zájmů Společenství a členských států a ohrožení vnitřního trhu tak, aby se zabezpečila co nejlépe hospodářská soutěž v rámci vnitřního trhu a daňová neutralita vnitřního trhu..

(4) Je proto nezbytné přijmout společná pravidla o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek.

(5) Tato pravidla by se měla vztahovat na vymáhání pohledávek vyplývajících z různých opatření, které jsou součástí systému úplného nebo částečného financování Evropského zemědělského záručního fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, z dávek a jiných poplatků a dovozních a vývozních cel, daně z přidané hodnoty, harmonizovaných spotřebních daní (tabákové výrobky, alkohol a alkoholické nápoje a minerální oleje), jakož i daní z příjmu a z majetku a daní z pojistného. Měla by se vztahovat též na vymáhání úroků, penále a správních pokut, s výjimkou jakékoli sankce trestní povahy, a poplatků vztahujících se k těmto pohledávkám.

(6) Vzájemná pomoc by měla spočívat v tom, že dožádaný orgán jednak poskytne dožadujícímu orgánu informace, které dožadující orgán potřebuje k vymáhání pohledávek vzniklých v členském státě, v němž má sídlo dožádaný orgán, a doručí dlužníkovi veškeré akty vztahující se k těmto pohledávkám vydané v dotčeném členském státě, jednak na žádost dožadujícího orgánu vymáhá pohledávky vzniklé v členském státě, v němž má dožádaný orgán sídlo.

(7) Tyto jednotlivé formy pomoci by měl dožádaný orgán poskytovat v souladu s právními a správními předpisy platnými v této oblasti v členském státě, v němž má sídlo.

- (8) Je nezbytné stanovit podmínky, jež musí dožadující orgán dodržet při podání žádosti o pomoc, a přesně vymezit zvláštní okolnosti, za kterých může dožádaný orgán v jednotlivých případech pomoc odmítnout.
- (9) Aby bylo možné lépe a účinněji vymáhat pohledávky, u kterých byla podána žádost o vymáhání, měl by být doklad o vymahatelnosti pohledávky v zásadě považován za doklad členského státu, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.
- (10) Je-li dožádaný orgán požádán o vymáhání pohledávky na účet dožadujícího orgánu, měl by mít možnost, pokud to umožňují platné předpisy členského státu, ve kterém má sídlo a se souhlasem dožadujícího orgánu, poskytnout dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo povolit splácení ve splátkách. Případné úroky vyplývající z poskytnutí těchto platebních podmínek by měly být převedeny do členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán.
- (11) Na odůvodněnou žádost dožadujícího orgánu by měl mít dožádaný orgán rovněž možnost, pokud to umožňují platné předpisy členského státu, ve kterém má sídlo, přijmout předběžná opatření k zajištění vymáhání pohledávek vzniklých v dožadujícím členském státě. Tyto pohledávky nejsou nezbytně předmětem přednostního zacházení jako obdobné pohledávky vzniklé v členském státě, v němž má sídlo dožádaný orgán.
- (12) Při vymáhání pohledávky v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, může dotyčná osoba napadnout pohledávku nebo doklad o její vymahatelnosti vystavený v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán. V těchto případech třeba stanovit, aby dotyčná osoba podala příslušnému orgánu členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán, žalobu popírající pohledávku a aby dožádaný orgán, pokud dožadující orgán nepožaduje něco jiného, přerušil řízení o vymáhání pohledávky do doby, než uvedený orgán vydá rozhodnutí.
- (13) Je třeba stanovit, že dokumenty a informace poskytnuté v rámci vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek nelze použít k jiným účelům.
- (14) Použití vzájemné pomoci při vymáhání se nemůže, s výhradou výjimečných okolností, zakládat na finančním prospěchu nebo na zájmu na dosažených výsledcích, avšak členské státy by měly být schopny se dohodnout na úpravě náhrad v případech, kdy je vymáhání zvláště obtížné.
- (15) Tato směrnice by neměla omezovat vzájemnou pomoc, na které se některé členské státy dohodly na základě dvoustranných nebo vícestranných dohod a ujednání.
- (16) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (17) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v části C přílohy I,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví pravidla, která musí obsahovat právní a správní předpisy členských států s cílem zajistit v každém členském státě vymáhání pohledávek uvedených v článku 2, které vzniknou v jiném členském státě.

Článek 2

Tato směrnice se vztahuje na všechny pohledávky týkající se:

- a) náhrad, intervencí a dalších opatření, které jsou součástí částečného nebo úplného financování Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), včetně částek, které mají být vybrány v souvislosti s těmito činnostmi;
- b) dávek a jiných poplatků stanovených v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru;
- c) dovozních cel;
- d) vývozních cel;
- e) daně z přidané hodnoty;
- f) spotřebních daní z
 - i) tabákových výrobků,
 - ii) alkoholu a alkoholických nápojů,
 - iii) minerálních olejů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

g) daní z příjmu a z majetku;

h) daní z pojistného;

i) úroků, správních pokut, penále a nákladů souvisejících s pohledávkami uvedenými v písmenech a) až h), s výjimkou jakékoli sankce trestní povahy, stanovené platnými zákony členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán.

Vztahuje se také na pohledávky vyplývající z daní, které mají stejný nebo obdobný ráz jako daně z pojistného uvedené v čl. 3 bodě 6, které je doplní nebo nahradí. Příslušné orgány členských států sdělí sobě navzájem a Komisi data vstupu těchto daní v platnost.

Článek 3

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán některého členského státu, který podává žádost o pomoc týkající se pohledávky podle článku 2;

2) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán některého členského státu, kterému je žádost o pomoc určena;

3) „dovozními cly“ cla a poplatky s rovnocenným účinkem na dovoz a dovozní poplatky stanovené v rámci společné zemědělské politiky nebo podle zvláštních režimů, které se vztahují na některé zboží, které je výsledkem zpracování zemědělských produktů;

4) „vývozními cly“ cla a poplatky s rovnocenným účinkem na vývoz a vývozní poplatky stanovené v rámci společné zemědělské politiky nebo podle zvláštních režimů, které se vztahují na některé zboží, které je výsledkem zpracování zemědělských produktů;

5) „daněmi z příjmu a z majetku“ daně, které jsou vyjmenovány v čl. 1 odst. 3 směrnice Rady (77/799/EHS) ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného⁽¹⁾, ve spojení s čl. 1 odst. 4 uvedené směrnice;

6) „daněmi z pojistného“

a) v Belgii:

i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance,

ii) jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten;

b) v Dánsku:

i) afgift af lystfartøjsforsikringer,

ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.,

iii) stempelafgift af forsikringspræmier;

c) v Německu:

i) Versicherungssteuer,

ii) Feuerschutzsteuer;

d) v Řecku:

i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε),

ii) Τέλη Χαρτοσήμου;

e) ve Španělsku:

Impuesto sobre las primas de seguros;

f) ve Francii:

taxe sur les conventions d'assurances;

g) v Irsku:

levy on insurance premiums;

h) v Itálii:

imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216;

i) v Lucembursku:

i) impôt sur les assurances,

ii) impôt dans l'intérêt du service d'incendie;

j) na Maltě:

taxxa fuq dokumenti u trasferimenti;

k) v Nizozemsku:

assurantiebelasting;

l) v Rakousku:

i) Versicherungssteuer,

ii) Feuerschutzsteuer;

m) v Portugalsku:

imposto de selo sobre os prémios de seguros;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/98/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 129).

n) ve Slovinsku:	i) davek od prometa zavarovalnih poslov,

ii) požarna taksa; |
| o) ve Finsku: | i) eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier,

ii) palosuojelumaksu/brandskyddsavgift; |
| p) ve Spojeném království: | insurance premium tax (IPT). |

Článek 4

1. Na žádost dožadujícího orgánu mu dožádaný orgán sdělí informace, které jsou pro něj užitečné pro vymáhání pohledávky.

Pro získání těchto informací vykonává dožádaný orgán pravomoci, které mu svěřují právní a správní předpisy vztahující se k vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v členském státě, ve kterém má sídlo.

2. V žádosti o poskytnutí informací je uvedeno jméno, adresa osoby, ke které se vztahuje informace, jež má být poskytnuta, a všechny ostatní informace využitelné k jeho identifikaci, ke kterým má dožadující orgán běžně přístup, a povaha a výše pohledávky, která je předmětem žádosti.

3. Dožádaný orgán není povinen poskytnout informace:

- a) které by nebyl s to obdržet za účelem vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v členském státě, ve kterém má sídlo;
- b) které by porušily ochranu obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství;
- c) jejichž sdělení by mohlo ohrozit bezpečnost nebo veřejný pořádek daného státu.

4. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o důvodech odmítnutí žádosti o informace.

Článek 5

1. Na žádost dožadujícího orgánu doručí dožádaný orgán veškeré akty a rozhodnutí včetně soudních vztahující se k pohledávce nebo k jejímu vymáhání, vydané v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, osobě, které jsou tyto akty a rozhodnutí určeny, v souladu s právními předpisy platnými pro doručování obdobných aktů v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.

2. V žádosti o doručení je uvedeno jméno, adresa příjemce a všechny ostatní informace využitelné k jeho identifikaci, ke kterým má dožadující orgán běžně přístup, povaha a předmět doručovaného aktu nebo rozhodnutí, případně jméno a adresa dlužníka a všechny ostatní informace využitelné k jeho identifikaci, ke kterým má dožadující orgán běžně přístup, a pohledávka uvedená v aktu nebo v rozhodnutí, jakož i ostatní využitelné informace.

3. Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti o doručení, a zejména o dni předání aktu nebo rozhodnutí osobě, které je určen.

Článek 6

Na žádost dožadujícího orgánu vymáhá dožádaný orgán v souladu s právními a správními předpisy týkajícími se vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo, pohledávky, pro které byl vydán doklad o vymahatelnosti.

Za tímto účelem je s každou pohledávkou, která je předmětem žádosti o vymáhání, zacházeno jako s pohledávkou členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, s výjimkou případů, kdy se použije článek 12.

Článek 7

1. K žádosti o vymáhání pohledávky, kterou dožadující orgán zašle dožádanému orgánu, musí být přiloženo úřední vyhotovení nebo ověřená kopie dokladu o její vymahatelnosti vydaného v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, a případně originální vyhotovení nebo ověřený opis jiných dokladů nezbytných k vymáhání pohledávky.

2. Dožadující orgán může požádat o vymáhání pohledávky pouze pokud:

a) pohledávka nebo doklad o její vymahatelnosti nebyly v členském státě, ve kterém má sídlo, napadeny s výjimkou případů, kde se použije čl. 12 odst. 2 druhý pododstavec;

b) v členském státě, ve kterém má sídlo, využil vhodné postupy pro vymáhání, které lze uplatnit na základě dokladu uvedeného v odstavci 1, a přijatá opatření nevedla k úplnému uhrazení pohledávky.

3. V žádosti o vymáhání jsou uvedeny:

a) jméno, adresa a všechny ostatní informace využitelné k identifikaci dané osoby nebo třetí osoby, která drží její aktiva;

b) jméno, adresa a všechny ostatní informace využitelné k identifikaci dožadujícího orgánu;

c) odkaz na doklad o vymahatelnosti pohledávky vydaný v členském státě, ve kterém má dožadující orgán sídlo;

d) povaha a výše pohledávky, včetně jistiny, úroku a všech ostatních dlužných penále, pokut a nákladů, uvedené v měnách členských států, ve kterých mají oba orgány sídlo;

e) datum, kdy dožadující nebo dožádaný orgán oznámil doklad příjemci;

f) počátek a délka lhůty, během které je vymáhání možné podle platných právních předpisů členského státu, ve kterém má dožadující orgán sídlo;

g) veškeré ostatní užitečné informace.

Žádost o vymáhání rovněž obsahuje prohlášení dožadujícího orgánu potvrzující, že podmínky stanovené v odstavci 2 byly splněny.

4. Dožadující orgán poskytne dožádanému orgánu veškeré užitečné informace vztahující se k záležitosti, v níž byla podána žádost o vymáhání pohledávky, jakmile se o nich dozví.

Článek 8

Doklad o vymahatelnosti pohledávky se přímo uzná a bez dalšího považuje za doklad o vymahatelnosti pohledávky členského státu, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.

Odchylně od prvního pododstavce může být doklad o vymahatelnosti pohledávky případně v souladu s předpisy platnými v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, potvrzen, uznán, doplněn nebo nahrazen dokladem o vymahatelnosti platným na území tohoto členského státu.

Členské státy usilují o splnění formálních náležitostí týkajících se tohoto potvrzení, uznání, doplnění nebo nahrazení do tří měsíců ode dne obdržení žádosti o vymáhání, s výjimkou případů uvedených ve čtvrtém pododstavci. Nesmějí být odmítnuty, je-li doklad o vymahatelnosti řádně vyhotoven. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o důvodech případného překročení lhůty tří měsíců.

Pokud splnění některé formální náležitosti vyústí v napadení pohledávky nebo dokladu o její vymahatelnosti vydaného dožadujícím orgánem, použije se článek 12.

Článek 9

1. Pohledávky se vymáhají v měně členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán. Dožádaný orgán poukáže dožadujícímu orgánu celou výši pohledávky, kterou vymůže.

2. Dožádaný orgán může, umožňují-li to právní a správní předpisy platné v členském státě, ve kterém má sídlo, po poradě s dožadujícím orgánem poskytnout dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo mu povolit placení ve splátkách. Úroky, které dožádaný orgán vybere na základě odložení platby, rovněž poukáže členskému státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán.

Ode dne, kdy je doklad o vymahatelnosti pohledávky přímo uznán podle prvního pododstavce článku 8 nebo potvrzen, uznán, doplněn nebo nahrazen podle čl. 8 druhého pododstavce, se účtuje úrok z prodlení podle právních a správních předpisů platných v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, a rovněž se poukáží členskému státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán.

Článek 10

Odchylně od čl. 6 druhého pododstavce nejsou pohledávky, které mají být vymáhány, nezbytně předmětem přednostního zacházení jako obdobné pohledávky vzniklé v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán.

Článek 11

Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech, které podnikl na žádost o vymáhání pohledávky.

Článek 12

1. Napadne-li dotyčná osoba v řízení o vymáhání pohledávky pohledávku nebo doklad o vymahatelnosti vydaný v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, podá žalobu k příslušnému orgánu členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán, v souladu s právními předpisy platnými v tomto státě. Tento úkon oznámí dožadující orgán dožádanému orgánu. Dožádanému orgánu jej může oznámit rovněž dotyčná osoba.

2. Jakmile dožádaný orgán obdrží oznámení podle odstavce 1 od dožadujícího orgánu nebo od dotyčné osoby, přeruší řízení o vymáhání pohledávky až do rozhodnutí příslušného orgánu v této věci, pokud dožadující orgán nevyžaduje v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce jinak. Považuje-li to dožádaný orgán za potřebné, a aniž je dotčen článek 13, může přijmout předběžná opatření k zajištění úhrady pohledávky, pokud to právní předpisy platné v daném členském státě, ve kterém má sídlo, u obdobných pohledávek umožňují.

Dožadující orgán může v souladu s právními a správními předpisy platnými v členském státě, ve kterém má sídlo, požádat dožádaný orgán, aby vymáhal napadenou pohledávku, pokud to dovolují právní a správní předpisy platné v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo. Jestliže výsledek sporu poté vyzní ve prospěch dlužníka, je dožadující orgán povinen nahradit všechny vymožené částky a všechny případné náhrady,

jež je nutno zaplatit podle právních předpisů platných v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.

3. Jsou-li napadena opatření k vymáhání pohledávky přijatá v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, bude žaloba podána k příslušnému orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho právními předpisy.

4. Je-li příslušným orgánem, ke kterému byla podána žaloba podle odstavce 1, řádný nebo správní soud, je rozhodnutí tohoto soudu, je-li ve prospěch dožadujícího orgánu a povoluje vymáhání pohledávky v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, dokladem o vymahatelnosti ve smyslu článků 6, 7 a 8 a vymáhání pohledávky se provede na základě uvedeného rozhodnutí.

Článek 13

Na odůvodněnou žádost dožadujícího orgánu přijme dožádaný orgán předběžná opatření potřebná k zajištění úhrady pohledávky, pokud to umožňují právní předpisy platné v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.

Pro použití odstavce 1 se použijí přiměřeně článek 6, čl. 7 odst. 1, 3 a 4 a články 8, 11, 12 a 14.

Článek 14

Dožádaný orgán není povinen:

- a) poskytnout pomoc uvedenou v člincích 6 až 13, jestliže by vymáhání pohledávky v důsledku situace dlužníka způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo, pokud to platné právní a správní předpisy v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo, dovolují u obdobných vnitrostátních pohledávek;
- b) poskytnout pomoc podle článků 4 až 13, jestliže se původní žádost podle článku 4, 5 nebo 6 týká pohledávek starších pěti let, počítáno ode dne, kdy je podle právních a správních předpisů platných v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, vydán doklad o vymahatelnosti, do dne podání žádosti. Byly-li však pohledávka nebo doklad o vymahatelnosti napadeny, počíná lhůta běžet okamžikem, kdy dožadující stát zjistí, že pohledávku nebo doklad o vymahatelnosti již nelze dále napadnout.

Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o důvodech odmítnutí žádosti o pomoc. Toto odůvodněné odmítnutí sdělí rovněž Komisi.

Článek 15

1. Otázky týkající se promlčecích lhůt se řídí výlučně právními předpisy platnými v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán.

2. Úkony související s vymáháním pohledávky provedené dožádaným orgánem v souladu se žádostí o pomoc, které by v případě, že by byly provedeny dožadujícím orgánem, stavěly nebo přerušovaly promlčecí dobu podle právních předpisů platných v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, se pro otázky tohoto účinku považují za provedené v uvedeném státě.

Článek 16

Doklady a informace předané dožádanému orgánu na základě této směrnice může dožádaný orgán předat pouze:

- a) osobě, která je uvedena v žádosti o pomoc;
- b) osobám a orgánům příslušným k vymáhání pohledávek a pouze k tomuto účelu;
- c) soudním orgánům jednajícím ve věcech, které se týkají vymáhání těchto pohledávek.

Článek 17

Žádosti o pomoc, doklad o vymahatelnosti a ostatní příložené dokumenty jsou opatřeny překladem do úředního jazyka nebo do některého z úředních jazyků členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, aniž je dotčena možnost dožádaného orgánu upustit od vyžadování takového překladu.

Článek 18

1. Dožádaný orgán vymáhá od dotyčné osoby a ponechá si všechny náklady spojené s vymáháním, které mu byly způsobeny, podle právních předpisů členského státu, ve kterém má sídlo, které se vztahují na obdobné pohledávky.

2. Členské státy se vzdávají všech vzájemných nároků na náhradu nákladů vzniklých při poskytování vzájemné pomoci na základě této směrnice.

3. Je-li vymáhání zvláště obtížné, způsobí velmi vysoké náklady nebo se týká boje proti organizovanému zločinu, mohou se dožadující a dožádaný orgán dohodnout na zvláštních možnostech úhrady.

4. Členský stát, ve kterém má sídlo dožadující orgán, ručí členskému státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, za všechny náklady a ztráty vzniklé z činnosti uznané za neodůvodněnou co do oprávněnosti pohledávky nebo platnosti dokladu vydaného dožadujícím orgánem.

Článek 19

Členské státy si navzájem poskytnou seznam orgánů příslušných k podávání žádostí o pomoc a jejich přijímání.

Článek 20

1. Komisi je nápomocen Výbor pro vymáhání pohledávek (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 21

Výbor se může zabývat jakoukoli otázkou týkající se používání této směrnice, kterou mu k posouzení předloží jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

Článek 22

Prováděcí pravidla k čl. 4 odst. 2 a 4, čl. 5 odst. 2 a 3, článkům 7, 8, 9, 11, čl. 12 odst. 1 a 2, článku 14, čl. 18 odst. 3 a článku 24 a pravidla pro určení prostředků, kterými lze předávat sdělení mezi orgány, pravidla pro přepočty, pro poukazování vymožených částek a pro určení minimální výše pohledávky, ohledně které lze požádat o pomoc, se stanoví postupem uvedeným v čl. 20 odst. 2.

Článek 23

Tato směrnice nevylučuje poskytování vzájemné pomoci v širším rozsahu, který si mezi sebou dohodly nebo dohodnou některé členské státy na základě dohod nebo ujednání, včetně těch, které se týkají oznamování soudních nebo mimosoudních aktů.

Článek 24

Každý členský stát uvědomí Komisi o opatřeních, která přijal k provedení této směrnice.

Komise sdělí tyto informace ostatním členským státům.

Každý členský stát informuje každoročně Komisi o počtu žádostí o informace, oznámení a vymáhání zaslanych a přijatých každý rok, o výši pohledávek, jichž se týkají, a o vymožených částkách.

Komise předkládá každé dva roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování těchto ustanovení a o dosažených výsledcích.

Článek 25

Směrnice 76/308/EHS ve znění aktů uvedených v částech A a B přílohy I se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v části C přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II.

Článek 26

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 26. května 2008.

*Za Radu
předseda
D. RUPEL*

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny
(uvedené v článku 25)

Směrnice 76/308/EHS
(Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18).

Směrnice 79/1071/EHS
(Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 10).

Směrnice 92/12/EHS
(Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1).

pouze článek 30a

Směrnice 92/108/EHS
(Úř. věst. L 390, 31.12.1992, s. 124).

pouze článek 1 bod 9

Směrnice 2001/44/ES
(Úř. věst. L 175, 28.6.2001, s. 17).

ČÁST B

Nezrušené pozměňovací akty
(uvedené v článku 25)

Akt o přistoupení z roku 1979

Akt o přistoupení z roku 1985

Akt o přistoupení z roku 1994

Akt o přistoupení z roku 2003

ČÁST C

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
(uvedené v článku 25)

Směrnice	Lhůta pro provedení
76/308/EHS	1. ledna 1978
79/1071/EHS	1. ledna 1981
92/12/EHS	1. ledna 1993 ⁽¹⁾
92/108/EHS	31. prosince 1992
2001/44/ES	30. června 2002

⁽¹⁾ Dánské království může nicméně s ohledem na čl. 9 odst. 3 přijmout právní a správní předpisy nezbytné k provedení tohoto ustanovení nejpozději do 1. ledna 1993.

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 76/308/EHS	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 věty a písm. a) až e)	Čl. 2 první pododstavec písm. a) až e)
Čl. 2 věty a písm. f), první, druhá a třetí odrážka	Čl. 2 první pododstavec písm. f), body i), ii) a iii)
Čl. 2 věty a písm. g) až i)	Čl. 2 první pododstavec písm. g) až i)
Čl. 3 první až pátá odrážka	Čl. 3 první pododstavec body 1 až 5
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec, první řádek	Čl. 3 bod 6 písm. l)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec, druhý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. a)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec třetí řádek	Čl. 3 bod 6 písm. c)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec čtvrtý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. b)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec pátý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. e)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec šestý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. d)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec sedmý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. f)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec osmý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. o)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec devátý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. h)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec desátý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. g)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec jedenáctý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. i)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec dvanáctý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. k)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec třináctý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. m)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec čtrnáctý řádek	—
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec patnáctý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. p)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec šestnáctý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. j)
Čl. 3 šestá odrážka první pododstavec sedmnáctý řádek	Čl. 3 bod 6 písm. n)
Čl. 3 šestá odrážka druhý pododstavec	Čl. 2 druhý pododstavec
Články 4 a 5	Články 4 a 5
Čl. 6 odst. 1	Čl. 6 první pododstavec
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 7 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 3	Čl. 7 odst. 3 první pododstavec
Čl. 7 odst. 4	Čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 5	Čl. 7 odst. 4
Čl. 8 odst. 1	Čl. 8 první pododstavec
Čl. 8 odst. 2 první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 8 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec

Směrnice 76/308/EHS	Tato směrnice
Články 9 až 19	Články 9 až 19
Čl. 20 odst. 1 a 2	Čl. 20 odst. 1 a 2
Čl. 20 odst. 3	—
Články 21, 22 a 23	Články 21, 22 a 23
Článek 24	—
Čl. 25 první pododstavec první a druhá věta	Čl. 24 první a druhý pododstavec
Čl. 25 druhý pododstavec první a druhá věta	Čl. 24 třetí a čtvrtý pododstavec
Článek 26	Článek 27
—	Příloha I
—	Příloha II